

27*

*Αριθ. **

Ἑλληνικὴ Πολιτεία
Ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας
Πρὸς τὴν Προσωρινὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν

Σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι ἡ Α. Ἐξ. ὁ Κυβερνήτης λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 319 ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἀπολύουσιν ἐλευθέραν τὴν σαρδηνικὴν βρικογολέταν ἡ «Αἰμιλία» τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Κοπέλλου, τὴν ἀπεδοκίμασε καὶ κατεδίκασεν εἰς δήμευσιν καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους εἶμαι διατεταγμένος νὰ σᾶς ἐκθέσω συντόμως ὡς ἐφεξῆς:

Καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως δηλὸν γίνεται ὅτι ὁ ἀποκλειστὴς Σ. Πινότσης συνέλαβε τὸ πλοῖον τοῦτο μεταξὺ τοῦ Νεοκάστρου καὶ Μοθώνης, πλησίον τῆς ξηρᾶς ἕως βολῆς κανονίου. Τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει ἀποχρώντως ὅτι διευθύνετο πρὸς τὰ ἐχθρικὰ φρούρια;

Ἐὰν ὁ πλοίαρχος, ὡς λέγει, δὲν ἐγνώριζε τὸν ἀποκλεισμόν, τοῦτο τὸν ἀθωώνει; Ὁ ἀποκλεισμός ἐδημοσιεύθη καὶ ἡ ἄγνοια τοῦ Νόμου ἠξεύρετε, Κύριοι, ὅτι δὲν ἀθωώνει τὸν παραβάτην;

Ἡμπορεῖ τις ἐν καθαρᾷ συνειδήσει νὰ παραδεχθῇ τὴν εἰς δικαιολογίαν ἔκθεσιν τοῦ πλοιάρχου λέγοντος ὅτι ἡ περὶ τὸ Νεόκαστρον γῆ πλησίον τῆς ὁποίας ἔπλεεν ἦτον ἀγνώριστος;

Τὴν δήμευσιν ταύτην ἐν ἐνὶ λόγῳ δικαιώνουν τὰ πάντα· καὶ τὰ εἶδη ἐξ ὧν σύγκειται τὸ φορτίον καὶ ἡ θέσις ὅπου ἐσυλλήφθη καὶ ἡ ἰδία ἔκθεσις τοῦ πλοιάρχου. Τοῦτου χάριν διατάσσεται ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς δημεύσεως.

Ἐν Πόρῳ τὴν 21 Ἰουλίου 1828

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης

28***

Ἀντίγραφα ἀναφορῶν μου πρὸς τὸ Σεβ. Δικαστήριον, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ἐζήτουν εἰς αὐτὸ τὸν κύριον Ὀρφανὸν ὡς ἐπίτροπον τοῦ Κουρκουμέλη με διαμαρτυρήσεις μου ἐναντίον του.

Πρὸς τὴν Σεβ. Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν!

Ὁ ὑποσημειούμενος ἠνήχθη ἀπὸ κάποιον Ἀντώνιον Κουρκουμέλην καὶ ἦλθον εἰς Αἴγινα διὰ νὰ κρισολογηθῶ διὰ ὑπόθεσιν καταμόνην ἐπίνοιαν παρ' αὐτοῦ εἰς ἐμὲ ἀναφερομένην, καθ' ὅσον ἔφθασα νὰ γνωρίσω. Ἀλλ' ἐνῶ ἀκόμη εὐρισκόμην εἰς τὴν κουραντίναν, ὁ ρηθεὶς κ. Ἀντώνιος Κουρκουμέλης ἀνεχώρησε, δὲν ἠξεύρω διὰ ποῦ, καὶ ἄφησεν ἐπίτροπόν του τὸν κύριον Διονύσιον Ὀρφανόν, ὅστις καὶ με ἐφυλάκωσεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Διοικητήριον. Ἐγὼ ἀφοῦ ἔδωσα ἐγγύησιν ἀξιόχρεων, ἐβγήκα ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ διεμαρτυρήθη ἐναντίον του.

Ἀλλὰ ποῖος νόμος ἀποφασίζει φυλακὴν ἐνὸς ὑποκειμένου, χωρὶς πρῶτον νὰ κρισολογηθῇ, χωρὶς πρῶτον τοῦλάχιστον νὰ ἀναφερθῇ ὁ ἐνάγων εἰς τὸ ἀνήκον Δικαστήριον;

Ἐγὼ ἀκόμη διὰ τὰ εἰρημένα δὲν γνωρίζω κυρίως τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν με ἐνάγει. Ἐν τοσοῦτῳ εἶμαι ὑπόχρεως νὰ κάθωμαι καὶ νὰ προσμένω πότε θέλει τελειώσει ὁλας του τὰς ὑποθέσεις καὶ τότε νὰ ἀρχίσῃ ἡ τοιαύτη μεταξύ μας κρισολογία.

Ἀλλ' ὅταν ἀποδειχθῶ ἀθῶος, καθὼς καὶ εἶμαι ἀθῶος, ἠμπορεῖ νὰ με ἀποζημιώσῃ ὁ κύριος ἐπίτροπός του;

Μόλις ἐβγήκα ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἀφοῦ ἔδωσα ἐγγύησιν καὶ φυλάκωσεν ὁ κ. Ἀθανάσιος Βλασ-

* ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 94.

** κενὸν εἰς τὸ πρωτότυπον.

*** ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 14.

